

БАКЫ

АХШАМ
ГӨЗЕТИ

АЗЕРБАЙЖАН КП БАКЫ КОМИТЕСИ
ВЭ БАКЫ ШӘӨР ЗӘМӘТКЕШ
ДЕПУТАТЛАРЫ СОВЕТИНИН ОРГАНЫ

ОРГАН БК КП АЗЕРБАЙДЖАНА
И БАКИНСКОГО ГОРОДСКОГО СОВЕТА
ДЕПУТАТОВ ТРУДЯЩИХСЯ

№ 244 (2140)

Чәршәнбә, 14 октjабр 1964-чү ил

Гижмәти 2 гәпик

ЕЛЛӘР-НӘСИЛЛӘР ШАИРИ

Лермонтов һәм ин өлмәз сә-
нәткарлардандыр ки, заман вә
мәкан онлары елләр, әсрләр вә
нәсилләр шаири дәрәчәсинә жүк-
сәлдир. Онун заһирән чох гы-
са һәјат вә јарадычылыг јолу
јенә дә давам едир вә әсрләр
кечдикчә дә давам едәчәкдир.
Бунун сирри ондадыр ки, Лер-
монтовун јарадычылығында
бөјүк фитри исте'дад, мәзмун
долғунлуғу вә жүксәк бәдилик
үзви сурәтдә бирләшмишдир.
Буна көрә дә онун әсәрләринин
тәрчүмәси үзәриндә ишләркән,
нәинки бәди зөвг дујур, һәм дә
чох фәјдалы бир јарадычылыг
мәктәби кечмиш олурсан.

Әдәбијат вә бәди тәрчүмә
саһәсиндә гырк илә јакын иш
тәчрүбәмдә ән чох севдијим сә-
нәткарлардан бири дә Лермон-
товдур. Онун әсәрләриндән ет-
дијим тәрчүмәдән бир нечә пар-
чаны охучуларын нәзәринә
чатдырмаг истәрдим. Сөзләрлә
рәсм едилмиш чанлы бир лөв-
һә!

Кечә сакит... учалыб көјләрә
ај,

Сүзүлүр сых мешадикдән
көлә зәр.

Ахышыр саңилә чин-чин, лај-
лај,

Ојнашыр шә'ләләрилә
ләпәләр...

Бәди лөвһә илә дәрин ич-
тимағ мәзмун вәһдәтинә мәш-
һур «Јелкән» шә'ри ән көзәл
бир нүмунәдир:

Алтында шәфәгли сулар
гајнар,

Үстүндә күнәшдән зәрли
шүалар.

Фыртына ахтарыр үсјанкар
гајыг,

Санки фыртынада асудәлик
вар!..

Белә јарыаллегорик шә'р-
ләрдән башга, Лермонтов «Тур-
күн шикајәтләри» шә'риндә

чар истибдадына гаршы ачыг-
дан-ачыға, чәсарәтлә јазыр:

Орда инсан кәнчикән, јоручу
кәлир һәјат,

Тәсәллини, ләззәти тә'нәләр
тә'гиб едир,

Көләлик зәнчириндән гопур
инилти-фәрјад...

Әзизим, һәм ин дијар... мәним
өз вәтәнимдир.

Лакин Лермонтовун бүтүн
јарадычылығынын мәғзини,
үмүми идеологи истигамәтини
ајдын көстәрән ән сәчијјәви
әсәр онун «Шаирин өлүмү» ад-
лы шаһ әсәридир. Даһи рус
шаири Пушкинин өлүмү мұна-
сибәти илә јазылмыш бу әсәр
чар һөкүмәтини вә чар I Ни-
колајын өзүнү елә бир дәһшәтә
кәтирмишди ки, онун бујруғу
илә шаир һәбс едилмиш вә
Гафгаза сүркүн олунмушду.
Бу шә'рдә Пушкинин гатил-
ләринә аид одлу-гәзәбли мис-
ралар ејни дәрәчәдә Лермон-
товун өз гатилләринә дә аид-
дир:

Еј намәрд аталарын дикбаш-
лы өвладлары!

Еј бәдбәхт нәсилләрин гәб-
рини тапдајанлар!

Еј гул икән, зүлүмдән-чәфа-
дан зөвг дујанлар!

Еј ачкөз сүрү кими тахт
башына јығышан,

Еј һүрријјәт, еј дүһа, еј
шәрәф чәлладлары!..

Сиз ганун көлкәсиндә кизлә-
нирсиз һәр заман,

Сусур һүзурунузда мәһкәмә,
һагг, әдаләт...

Шаир бу чәлладлары «Әда-
ләт мәһкәмәси» илә тәһдид
едирди ки, бу мәһкәмә дә өз
һөкмүнү артыг вермишдир:

— Чәлладлар! — өлүм; һаг-
га, әдаләтә, шә'рә — әбәди һә-
јат!

М. РЗАГУЛУЗАДӘ.